

въ въскрѣсеніето. А когато го поканихъ въ Фарисейска къща да обѣдва, той като видѣ гостителтъ че са чуди какъ е сѣднѣлъ на трапезата немытъ, зе отъ туй благословна причина, и осжди тежко лицемѣрието на книжницигѣ, на Фарисейтъ и на законоучителитѣ които, като прѣстѣживатъ главното на законтъ, пазятъ съ голѣма внимателность бесполезны и ничтожны обычаи, и като натоварватъ другитѣ съ тѣжки и мжчноносимы брѣмена, тѣ самы не ги допиратъ нито съ край на прѣстѣтъ си, и тѣ самы, като не влѣзватъ въ пѣтътъ на добродѣтеля, въспиратъ и тѣзи, които искатъ да влѣзѣтъ. За туй отъ този день тѣ наченѣхъ да го навѣтуватъ, и търѣхъ на сѣкъи начинъ да го уловятъ отъ думитѣ и работитѣ му. (Лѣк. ѿ. 1—.).

§. 43. *Иисусъ осжда Фарисейскыйтъ квасъ, лихоимството и прѣданностьта къмъ свѣтовнытъ работы.*

Мѣжду туй събра са много народъ, и той като са обрнѣ къмъ ученицитѣ си, свѣтува ги да са пазятъ отъ квасътъ на Фарисейското лицемѣрие, да не са божатъ отъ гоненіята отъ челоуѣцитѣ; да не си прѣговарятъ какво ще отговарятъ, кога ги изведѣтъ на еждовищата; да исповѣдатъ за него прѣдъ челоуѣцитѣ. И понеже единъ отъ народътъ поиска да му раздѣли наслѣдіето между него и братътъ му, Иисусъ отхвърли просбата му, свѣтува отбѣгванъето отъ лихоимството, като прѣдложи и притчата за безумныйтъ богатъ, който като имаше намѣреніе да увѣличи житницитѣ си, умрѣ прѣзъ нощта. Подырь поучава да не сѣ прѣдадени за да са трудятъ за свѣтовнытъ нѣща, но да търсѣтъ небесното царство: Отець небе-